

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ		
Έν Ζακ. Έπαρχ. Έξωτερ.		
Έτησ. 5	7	8
Έξαμ. 3	4	4
Τρίμ. 1,50	2	2
Έν τῇ ἀλυτρώτῳ Ἑλλάδι		
ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΩΝ ΑΝΩ ΤΙΜΩΝ		

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΛΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

Πᾶσα αἴτησις
Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν
«ΜΟΥΣΩΝ»
(Ὀδὸς Ἀγ. Διονυσίου)
Ζάκυνθον

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΠΛΛΙΣΑ

† ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ

Εἰς τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὑπὲρ
Πίστεως καὶ Πατρίδος
ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένους καὶ εὐκλεῶς πεδόντας

ΖΑΚΥΝΘΙΟΥΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἐν Ζακύνθῳ
Καθεδρικῷ Ναῷ Δημοτικῇ δαπάνῃ
τελέσει ἐπισημοῦ Μνημοσύνου
τῇ 13 ἡ Μαΐου 1901.

Η ΑΔΙΑΣΕΙΣΤΟΣ, περίσμενε Ὀμήγυρι,
ἡ ἀδιάσειστος παντὸς ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν
Κράτους σὺν τῇ Θρησκείᾳ ὡς ἀκρογων-
ιαίῳ λίθῳ βάσις καὶ ἡ πραγματικὴ παντὸς ἐπὶ
τῆς γῆς Ἔθνους ζωὴ εἶνε κατὰ τὸν Φειδιάν
τοῦ λόγου, τὸν Ὀλύμπιον Περικλέα, τὸ «φιλο-
καλεῖν μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφεῖν ἄνευ
μαλακίας». (Θουκυδ. 2,40). Εἶνε ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ
κατὰ πάντα τὰ σημεῖα ἀρτία γεωργικὴ, ἐπιστη-
μονικὴ καὶ στρατιωτικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις, μόρ-
φωσις, σύνταξις καὶ διοργάνωσις. Μετὰ τὸ Θρη-
σκευτικόν, τὸ κυριώτερον καὶ χαρακτηριστικώτε-
ρον πάντων τῶν πεπολιτισμένων τῆς ὑδρογείου
σφαίρας λαῶν αἶσθημα ὅπερ αὐτοδικαίως ἐπέ-
χει παρὰ τῇ ἀνθρωπότητι τόπον ἀπαράβατου διε-
θνοῦς νόμου, εἶνε τὸ αἶσθημα, τῆς ἐθνικῆς εὐ-
γνωμοσύνης. Ναί· εἶνε ἡ ἀπότισις τοῦ, ὀφειλο-
μένου φόρου τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς
εὐγνωμοσύνης ἐνθεν μὲν πρὸς τοὺς Κύκλωπας
τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος, ἐνθεν δὲ πρὸς τοὺς

Ἀτλαντας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους.
Τῷ ἀπαράβατῳ, εὐσεβεῖς ἀκροαταί, τῷ ἀπαρά-
βάτῳ τούτῳ καὶ ἡμεῖς στοιχοῦντες διεθνεί τῆς
ἀνθρωπότητος νόμῳ, συνήλθομεν σήμερον ἐν-
ταῦθα, τῇ εὐγενεὶ τοῦ πρώτου τῆς πόλεως ἡμῶν
Ἀρχοντος προσκλήσει, τοῦ ρηξικελεύθου Δημάρ-
χου Ζακυνθίων κ. Ἀντων. Δ. Μακρῆ, ὅπως ἐν
κατανύξει ψυχῆς καὶ συντριβῇ καρδίας ἀποτί-
σωμεν διὰ τοῦ δημοτικῆ δαπάνῃ τελουμένου
νῦν Ἀρχιερατικοῦ Μνημοσύνου φόρον σεβασμοῦ
καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ ἐν Βελεστίῳ καὶ
Γριμπόδῳ κατὰ τὸν τελευταῖον ἡμῶν πόλεμον ὑ-
πὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισάμε-
να καὶ εὐκλεῶς πεδόντα λεοντόθυμα τῆς Ζακύν-
θου τέκνα — Διον. Ν. Προκόπην, Πέτρον Χ.
Ζώνη, Μάρκον Δ. Ξένον, Ἡρακλῆ Παρπα-
ριάν, Διονύσιον Νικολόπουλον, Ἰωάννην
Μαρκόπουλον καὶ Ἀθανάσιον Κορδέλλον —
καὶ πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐν Ἠπείρῳ,
Θεσσαλίᾳ τε καὶ Κρήτῃ ἀγωνισαμένους γενναίους
αὐτῶν συμπολεμιστὰς καὶ συστρατιώτας, Ἑλλη-
νας καὶ Φιλέλληνας.

Ἀπὸ ἀκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος τελοῦν-
ται κατ' αὐτὰς ἐνιαύσιαι ἐπιμνημόσυνοι θεῖαι
Λειτουργίαι, καὶ θερμόταται ὑπὲρ αὐτῶν ἀπὸ
μυριάδων στομάτων ἀναπέμπονται πρὸς τὸν ὕ-
ψιστον εὐχαὶ καὶ δεήσεις.

Ἄοποια σύμπτωσις! Ἄοποια ὄντως ἀξιοθαύμα-
στος συγκυρία!

Μετὰ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἀποκαλυπτηρίων τοῦ
ἀνδριάντος τοῦ ἐπιφανεστάτου τοῦ 21 Στρα-
τάρχου καὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ Ἐθνικῶν ἡμιώνων ἀγῶνων
συμπίπτει καὶ τὸ νῦν τελούμενον πάνδημον Μνη-

Σημ. Ὁ μὲν Διονύσιος Ν. Προκόπης ἔπεσεν ἐν τῇ
μάχῃ τοῦ Βελεστίου τῇ 17ῃ Ἀπριλίου, οὗ δὲ λοιπεὶ
ἐν τῇ τοῦ Γριμπόδου τῇ 1ῃ, 2ῃ καὶ 3ῃ Μαΐου 1897.

ΚΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL 5341.46 0063

μόσονον ὑπὲρ τῶν ἐν Βελεστίνῳ καὶ Γρυπλόβῳ πεσόντων Ζακυνθίων ἀγωνιστῶν.

Εἶνε ἀληθές. Εἶνε ἀδιαφιλονείκτων. Τὰ ἔθνη σέβουσι καὶ τιμῶσι ἑαυτά, σέβοντα καὶ τιμῶντα τοὺς ὑπερόχους αὐτῶν ἄνδρας· τοὺς δημιουργοὺς καὶ φρουροὺς τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας· τοὺς θυσιάσαντας τὰ πάντα καὶ θυσιασθέντας ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος Τιτᾶνας· τοὺς αἰωνοβίους τούτους τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ σκαπανεῖς καὶ μεγάλους τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτας.

Ἡ μνήμη τῶν ἀνδρῶν, οὓς σήμερον μνημονεύομεν, καὶ οἵτινες δὲν ἀνήκουσι πλέον εἰς τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς, συγγενεῖς καὶ οἰκείους, ἀλλ' εἰς ὀλόκληρον τὴν Ζάκυνθον, εἰς σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐπιζήσῃ βαθύτατα ἐγκεχαραγμένη ἀνεξιτήλοις χρυσοῖς γράμμασιν ἐν ταῖς μυχαιτάταις πτυχαῖς τῆς καρδίας παντὸς Ἑλλήνου. Διότι ἐν μέσῳ τῆς λάμπειας τῶν ἀστραπῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν κεραυνῶν τῶν μαχρῶν ὑπερήσπισαν ἀκράτητοι ὡς λέοντες θῆμα πρὸς θῆμα καὶ διημφισβήτησαν πρὸς τὸν πολέμιον τὸ ἱερόν τῆς Πατρίδος ἑδαφος, ὅπερ ἐβάβη πρότερον καὶ καθιερώθη διὰ τοῦ αἵματος τῶν πρωτοργατῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκ τοῦ τετρααἰωνοῦ τῆς δουλείας τάφου νεκραναστάσεως.

Τὸ Μνημόσυνον τοῦτο εἶναι μέγιστον τεκμήριον, εἶναι τρανότατον δεῖγμα τοῦ βαθυτάτου ἡμῶν σεβασμοῦ, ὃν τρέφομεν πρὸς τοὺς μνημονομένους ἄνδρας διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν.

Καὶ τῶ ὄντι· τὸ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐγειρόμενον ἀπλοῦν τοῦτο κενοτάφιον· τὸ ἐν μέσῳ στρατιωτικῶν στίχων ὑψούμενον ἀπέριτον τοῦτο τρόπαιον, ὅπερ καλύπτει καὶ σκιάζει τὸ ἰδεῶδες διὰ τοὺς φιλοπάτριδας ἄνδρας ἐθνικῶν ἡμῶν ἐμβλημα, εἶνε ἢ ἐξωτερικεῖσις, εἶνε ἢ αἰσθητοποιήσις εἶνε τέλος πάντων ἢ ἐνσάρκωσις τῆς ἡμετέρας πρὸς αὐτοὺς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Τὴν συγκινητικὴν ταύτην τελετὴν καθίστησι σοβαρὰν τὸ μεγαλεῖον τῆς Θρησκείας, ἢ ἱερότης τοῦ τόπου, τὰ εὐώδη τοῦ θυμιάματος νέφη, τὰ φῶτα τῶν κανδηλῶν καὶ λαμπάδων, οἱ κατατεθειμένοι στέφανοι, ἢ ἀνθρωποπλυνμῆρα καὶ οἱ περιπαθέστατοι τῆς Μουσικῆς παιᾶνες.

Αἱ ἀγγελικαὶ τῶν μνημονομένων ψυχαί, πτερυγίζουσαι νῦν περὶ ἡμᾶς ὡς φρίσσοντα Οὐράνια Χερουβιμ καὶ Σεραφίμ ἀνταποδίδουσι τὰς εὐχαριστίας ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν γινομένης ὑφ' ἡμῶν κατασκευαῖς εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν.

Εὐρον οἱ γενναῖοι οὗτοι τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος μάρτυρες ὡς τὴν μεγίστην καὶ ὑψίστην διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν καὶ κινδύνους ἱκανοποίησιν τὸν εὐκλεῖ ἑκείνον καὶ ἐνδοξον θάνατον, τὸν ὅποιον δύναται τις ποτε νὰ εὐχθῆ καὶ ποθῆσῃ Ἐπεσον, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανον. Ναι· ἐπεσον μὲν, ἐφρονεύθησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ δὲν ἠττήθησαν. Καθ' ὅσον ἀπέθανον ἐν ταῖς αἱματοβαφείαις ἐκείνοισι τῆς τιμῆς πε-

δοῖς τὸν θάνατον τοῦ ἀτρομήτου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος στρατιώτου, τοῦ ὁποῦ τὴν πτώσιν φωτίζει ἡ Δόξα, καὶ στεφανώνει ἡ Νίκη!

Χαίρετε καὶ ἀγάλλεσθε, ὧ ἐν Ἠλείῳ, Θεσσαλία τε, καὶ Κρήτη ἐνδόξως καὶ ἠρωτικῶς πεσόντες Ἐθνομάρτυρες!

Ὁ ἠρωτικὸς καὶ εὐκλεῖς ὑμῶν θάνατος οὐ μόνον δὲν ἔμεινεν ἀκαρπός, ἀλλὰ καὶ ἐκληροδότησεν εἰς μὲν τὴν μεγαλομάρτυρα Κρήτην τὴν ἐλευθερίαν, εἰς δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καταπατηθεῖσαν Θεσσαλίαν τὴν ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ ἐκκένωσιν.

Ὅθεν ἡμεῖς μὲν, εὐσεβεῖς ἀκροαταί, μνημονεύοντες ἐνιαυσίως τοὺς ἐν πολέμῳ ἐνδόξως πεσόντας γενναίους καὶ ἀνεπιλήστοις ἡγῶν συμπολίτας Ζακυνθίους, ὡς καὶ πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς συναγωνιστὰς αὐτῶν καὶ συνόπλους Ἑλλήνας καὶ Φιλέλληνες, ἡμεῖς, καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς, εἰς οὓς ἔλαχεν ὁ θυρὸς κλήρος τῆς ἐξακολουθήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἔργου ἐκείνων, ἅς ἔχομεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμῶν ἐθνικῇ σταδιοδρομίᾳ ὡς ὀδηγοῦντα ἀστέρα τὸ ἀξιόζηλον παραδειγμα τῆς ἀνδρείας αὐτῶν καὶ φιλοπατρίας.

Ἔμεις δὲ, ὧ μακάρια καὶ προσφιλεῖ τῶν Ἐθνομαρτύρων πνεύματα, ὑπὲρ ὧν προσφέρεται σήμερον ἡ Ἀναίμακτος Αὐτῆ Θυσία, μὴ παύσεσθε ἀδιαλείπτως δεόμενα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν πνευμάτων ἀπαξαιπάντων τῶν πρὸ ὑμῶν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς θεοῦ καὶ ἐθνικοῦ σκοποῦ πεσόντων ἠρώων γονυκλινῆ πρὸς τὸν Μέγαν τῆς ἐκχριστιανισθείσης Ἑλλάδος Θεόν, ἵνα ἐν τῇ ἀπέριφ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ καταξιώσῃ ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν ὅσον οὕτω ἐκπληρουμένους τοὺς διακαεῖς ἡμῶν ἐθνικοὺς πόθους. Ναι· νὰ ἴδωμεν ἐνθεν μὲν τὴν ἐπελευθέρωσιν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς μεγάλης ἡμῶν Χώρας μερῶν, ἐνθεν δὲ τὴν ἔνωσιν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν ἐνὶ ἐνιαίῳ, ἀδιαιρέτῳ, συμπαγεῖ, ἀνεξαρτήτῳ, μεγάλῳ, ἰσχυρῷ καὶ Πανελληνίῳ Κράτει ὑπὸ τὸ ἀκτινοβόλον Διάδημα καὶ τὸ Σκῆπτρον τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτοῦ Γεωργίου τοῦ Α'.

Γένοιτο!

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Τὸ πλανᾶσθαι ἀνθρώπινον, μωρὸν τὸ ἐμμένειν ἐν τῇ πλάνῃ.

— Προτιμῶ τὴν μαρτυρίαν τῆς συνειδήσεώς μου ἀντὶ παντὸς ὅπερ δι' ἐμὲ θὰ ἔλεγον.

— Ἡ διαβολὴ ἀρχὴ δολοφονίας ἐστίν.

— Ἡ ἀρετὴ φέρει θῶρακα, καὶ ἡ εὐριπτόμενα δέον νὰ θραυῶνται τὰ ἰσοβάλα βέλη τοῦ φθόνου καὶ τῆς συκοφαντίας.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ Π. ΗΓΟΛΛΥΣ

ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ
 ΑΝΝΗΣ ΚΑΡΒΕΛΙΑ
 ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΜΟΡΦΩΤΗ

Ἐρώτησα τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια
 γιατί τὴν εὐωδιά σκορποῦνε,
 ἐρώτησα καὶ τὰ πουλιά, τὰ ἀηδόνια,
 γιατί χαρούμενα νὰ κελαδοῦνε ;

Μὰ πρὶν ἀποκριθῶνε τὰ λουλούδια,
 καὶ τὰ πουλιά, καὶ τὰ ἀηδόνια,
 τοῦ οὐρανοῦ ἀκούω τὰ ἀγγελούδια
 νὰ δέωνται! νὰ ζῆστε αἰώνια.

B.

ΣΤΟΥΣ ΑΡΧΑΒΟΝΑΣ ΟΥ
 ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΒΕΛΙΑ

Τώρα πού παύει ἡ θάλασσα
 βογγώντας νὰ θολώνη
 λαλεῖ γλυκὰ τὰ ἀηδόνι
 ἔς τὰ ολόφυκνα κλαδιά.

Τώρα καὶ σὰς πού εἰώσανε
 τὰ ἐρωτικά τραγούδια,
 σὰς ψάλλουν τὰ ἀγγελούδια
 σκορπώντας τὴν χαρὰ.

B.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
 ΕΛΛΗΝΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὤφειλον οὐ μόνον ν' ἀπαντήσω, ὡς ἔδει, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξω τὴν φοβερὰν πλάγην τοῦ φίλου μου ὡς πρὸς τὰ δόγματα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐξ ἀγνοίας τοῦ Θεσαυροῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἐκ χριστιανικοῦ καθήκοντος ἀποτρέψω αὐτὸν τῆς πλάνης καὶ πείσω νὰ στραφῆ πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν, ἐὰν πράγματι καὶ εἰλικρινῶς ἐπιζητῆ νὰ εὐχῆ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ δὴ τῇ 12/25 Ἰανουαρίου 1901. ἔγραψον

τάδε.

«Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Ὁφείλω ἀπάντησιν εἰς τὴν τελευταίαν Σας εὐμενῆ ἐπιστολὴν τῆς 27 Δεκεμβρίου 1900. Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως βλέπω ὅτι Ὑμεῖς ἀναγνωρίζετε ὅτι πολλὰ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἐπιστολῇ εἶνε ἀναμφισβητήτως ἀληθῆ. Οὕτως ἐλπίζω διὰ τῆς προεῖσης ἐπιστημονικῆς συζητήσεως θέλετε πεισθῆ ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ εἶνε ὡσαύτως ἀναμφισβητήτως ἀληθῆ, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ λάβητε τὴν εἰλικρινῆ εὐγένειαν ν' ἀποσύρητε τὴν ἀνάρμοστον ἐκείνην φράσιν ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ, τῇ Ἑλληνικῇ Ὁρθοδόξῳ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπάρχουσι τινὰ λάθη ἢ καὶ ἀμαρτήματα.

Ὑμεῖς ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ βάπτισμα τῶν νηπίων οὐδαμοῦ εὐρίσκεται ἐν ταῖς Γραφαῖς. Ὡς καλῶς γνωρίζετε ἢ ἔγγραφος διδασκαλία τοῦ χριστιανισμοῦ εἶνε πολὺ μεταγενεστέρα ἢ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἔζη. Ὁ Ἰησοῦς πάντοτε ἐδίδασκε διὰ ζώσης καὶ οὐδέποτε ἔγραψε βιβλίον. Καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι αὐτοὶ δὲν ἔγραψαν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀφοῦ ἐδίδασκον διὰ ζώσης. Πρῶτος πάντων τῶν Εὐαγγελιστῶν ὁ Ματθαῖος ὑπεχρεώθη ν' ἀπέλθῃ ἐκ Παλαιστίνης. Καὶ ὁ Ἅγιος Παῦλος ἤρξετο νὰ γράφῃ τὰς ἐπιστολάς του εἰς διαφόρους Ἐκκλησίας ἢ πρόσωπα διὰ νὰ στηρίξῃ τοὺς χριστιανούς μαθητάς του εἰς τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ μακρῷ χρόνῳ, ὡς βλέπετε, οἱ χριστιανοὶ ἐκυβερνῶντο καὶ διείποντο ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἄνευ τινὸς γραφῆς, ἀλλὰ μόνον διὰ ζώσης. Αἱ Γραφαὶ δὲν ἠδύναντο νὰ περιέχωσι πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς τελετῆς τῶν μυστηρίων τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ παράδοσις διέσωσε πολλὰς τούτων.

Τί δὲ εἶνε Παράδοσις; Εἶνε πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Ἁγίου Παύλου (Θεσσαλ. Β. β. 15, γ. 6—Α. Τιμοθ. δ. 7, ε. 20—Β. β. 14.) Εἶνε πᾶν ὅ,τι ἐφυλάχθη ἐν τῷ μεγάλῳ θησαυρῷ, τοῦτέστι, τοῖς πολυτίμοις συγγράμμασι τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων. Ἡ πράξις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς λατρείας συνεχίσθη ἐν ταῖς κατόπιν ἑκατονταετηρίαι καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Κατὰ τὴν παράδοσιν ταύτην, ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἐκτελεῖ ἅπασαν τὴν λατρείαν καὶ τὰ μυστήρια ἄνευ τινὸς παρεκλίσεως ἐκ τῆς καθαρότητος καὶ ἀκριβείας τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ ἔχουσα ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅλην τὴν σειρὰν δεκαεννέα αἰώνων, ἅτε τηροῦσα ἀπαρσκαλεύτως τὴν ἀποστολικὴν παρακαταθήκην, ὡσπερ τρυφερὰ μήτηρ, ἥτις τηρεῖ ἀκριβῶς τὴν πλουσίαν καὶ πολύτιμον κληρονομίαν τῶν τέκνων τῆς.

Ἄφ' ἐτέρου, ὅταν ἡ Νέα Διχθῆκη λέγῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι «ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶνε διὰ τὰ παιδία» (Ματθ. ιθ. 14, ιθ. 3—Μάρκ. Ζ. 15, Λουκ. ιθ. 15) καὶ ὅτι αὐτὸς ἠλόγησε τὰ νήπια ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν, ὡς λόγου χάριν τῶν Ἱερεμῶν, (Ἱερ. α. 5), Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, τί ἄλλο ἐννοεῖ εἰμὴ ὅτι τὰ νήπια εἶνε ἐπὶ τῶν οὐρανῶν (ἔπεται τὸ τέλος)

ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΙ

[Συνέχεια.]

Εἰς τὴν δημοσίαν Β.βλιοθήκην σώζεται χειρόγραφος χάρτης Ζακύνθου, ὅστις φέρει τὸν ἐξῆς τίτλον: «Pianta della città ed isola di Zante eseguita previ gli superiori assenti dell' onorevole Commendatore ecc. Sir Patrik Rossi Residente Colonnello commendatore ecc. Eseguita sotto la sorveglianza e direzione dell' ispettore di Polizia Esecutiva sig. Pietro Zen, spartita in tre divisioni indicanti li nomi delli Villaggi distretti, Sobborghi e loro confini, non che il numero degli Ispettori, Capi, Soldati, sotto gli Ordini della Polizia esecutiva e totalità delli abitanti, numero delli Conventi, nomi particolari di ogni montagna, collina e fiumi, attenenti alli medesimi onde servi a direzione e conoscenza delle Autorità superiori e giudiziarie in ogni circostanza avvenire. Anno Domini MDCCCXX.

Τῶν ἡμετέρων νήτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι χάρται καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων βάσιν ἔχουσι τοὺς ἀγγλικούς. Ὅμως χάρτης καθ' ὅλα τέλειος καὶ ἐπιστημονικὸς τῆς ὅλης Ἑπτανήτου λείπει. Ἐν παρόδῳ ἀναφέρομεν τὸν τῶν Κυθέρων ὑπὸ Κορωναίου, τὸν τῆς Κεφαλληνίας τοῦ Ἰωάννου Βαλσάμου, οἵτινες, ἂν καὶ ἐλλειπεῖς, οὐχ ἦττον εἰ γράψαντες αὐτοὺς εἶνε ἐπαίνου ἄξιοι, διότι ἤθελον νὰ φανῶσιν ὠφέλιμοι. Ὁ γνωστὸς Ἀντώνιος Μηλιαράκης εἰς τὴν Γεωγραφίαν Πολιτικὴν νέαν καὶ ἀρχαίαν τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης ἐκδοθεῖσαν τῷ 1890 ἔθεσε χάρτην τῶν νήσων τούτων, τῇ βάσει τῶν ἀγγλικῶν. Καθῆκον νομιζόμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι κατέγεινεν ὁ φιλόπνοος φίλος νὰ περισυλλέξῃ ὕλικόν πρὸς συγγραφὴν τῆς Γεωγραφίας Ζακύνθου καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπεσελέθη τὴν Ζάκυνθον καὶ περιηγήθη τὴν νῆσον ἅπασαν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔμειναν ἀνέκδοτοι αἱ ἐρευναι αὐτοῦ, διότι παρ' ἡμῖν ἔργα τοιαῦτα οἱ δυνάμενοι δὲν συνδράμουσιν. Ὁ Μηλιαράκης ἐπίσης ἐδημοσίευσεν τῷ 1888 ἀξιόλογον μελέτην περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰονίου Πελάγους ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ νέᾳ γεωγραφίᾳ. Ἡ θάλασσα, ἣτις βρέχει τὰς ἡμετέρας νήσους δὲν ἔφερε πάντοτε τὸ ἴδιον ὄνομα. Κατὰ τὴν προϊστορικὴν γεωγραφίαν Ἰόνιον πέλαγος ἔκαλεῖτο σύμπας ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος. Κατὰ δὲ τὴν ἱστορικὴν ἀπὸ Ἡροδότου μέχρι τῆς β. μ. Χ. ἑκατηίδος Ἰόνιον πέλαγος ἔκαλεῖτο ἡ μεταξὺ Ἰλλυρίας καὶ

Ἀπουλίας θάλασσα, συμπεριλαμβανόμενα καὶ τὸ στόμιον τοῦ Ἀδρίου, Σικελικὸν Πέλαγος δὲ ἡ μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν παραλιῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας μέχρι τοῦ Ἀκρωτηρίου Παχύνου καὶ τῶν δυτικῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, Ἀδριατικὸν δὲ Πέλαγος τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰονίου. Κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν γεωγραφίαν, Ἀδριατικὸν πέλαγος ἔκαλεῖτο σύμπας ὁ καὶ νῦν ἐτι καλούμενος Ἀδριατικὸς κόλπος, Ἰόνιον δὲ πέλαγος τὸ κατὰ τοὺς Ἑλληνας Σικελικόν. Αἱ ἡμέτεραι νῆσοι δὲν ὠνομαζόντο κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους Ἰόνιοι καὶ κατὰ τὸν δέκατον ὀγδοὺν αἰῶνα ἔκαλοῦντο εἰσέτι Νῆσοι τῆς Βενετίας ἢ τοῦ Λεβάντε. Ἰόνιοι Νῆσοι καλοῦνται ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος. Ἐγράφοντο συγχρόνως καὶ Ἰονικαὶ νῆσοι, συχὰ δὲ καὶ Ἰωνικαί, ἀλλ' ἐπεκράτησε τὸ Ἰονικαί. Οἱ πολῖται δὲ τοῦ Ἰονίου Κράτους ἔκαλοῦντο ὑπὸ τινῶν Ἰονες. Ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὡς ἐμφαίνουσι τὰ λεξικά τὸ Ἰόνιος συνήπτετο μόνον ὡς ἐπίθετον μετὰ τῶν οὐσιαστικῶν: ἄλη, θάλασσα, ἄλμη, πέλαγος κλπ.

Χάρτες τῆς Ἑπτανήτου, ἢ μᾶλλον Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης, Λευκάδος καὶ Ζακύνθου ἐδημοσίευσεν ὁ γνωστὸς Ἰωσήφ Πάρτε, ὁ γραφὸς γερμανιστὴ περὶ τῶν πέντε τοῦ Ἰονίου Νήσων. Τοῦ γερμανοῦ τούτου ἀριστοὶ εἶνε αἱ περὶ Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης μελέται αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀτυχεῖ αἱ περὶ Ζακύνθου. Ἐν Ζακύνθῳ διέμεινεν ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἐπιπολαίως ἐξήτασε τὸν τόπον.

Τῇ βίβλῳ τοῦ Χάρτε τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Πάρτε, ὁ ἱκανὸς δημοδιδάσκαλος κ. Ἄντ. Σ. Μπισκίνης ἐδημοσίευσεν τῷ 1897 Χάρτην Ζακύνθου ἀξιολογόν. Ὁ φίλος οὗτος περιηγήθη ἑλληντῆ νῆσον ἐπὶ σκοπῷ νὰ προσέσῃ τοποθεσίας εἰς τὸν χάρτην καὶ νὰ γράψῃ συγχρόνως Πατριδογραφίαν. Ὁ ἐκδοθεὶς Χάρτης καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα Πατριδογραφία ἀποδεικνύουσι τοὺς μεγάλους κόπους, οὓς κατέβαλε. Νῦν δὲ καταγίνεται εἰς νέαν ἐκδοσὴν Πατριδογραφίας, κατὰ πολὺ ἐπηρεξημένην, οὐχὶ πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὡς ἦτο ἡ πρώτη. Ὁ κ. Μπισκίνης εἶνε ὁ πρῶτος Ἑπτανήτιος, ὅστις μελετᾷ ἐπὶ τόπου τόσον διὰ ξηρᾶς ὅσον διὰ θαλάσσης ἐπὶ σκοπῷ νὰ δημοσιεύσῃ πλήρη γεωγραφίαν.

(ἀκολουθεῖ)

Σ. Δε-Βιάζης.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΦΙΛΗΤΟΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΣΠΙΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝ

Πῶς δὲν ξυπνᾷς; πῶς στέκεται
βουβὴ καὶ χλωμιασμένη;
Ἄχ! σέχει νεκρωμένη
τοῦ Χάρου ἡ πνοή.

Πῶς τὸ γλυκὸ χαμόγελο
σβύσθηκε ἀπὸ τὸ στόμα
καὶ ἐχάθηκε εἰς τὸ χῶμα
ἡ ὀλόγλυκὴ μορφή;

Ἀθήναις Ἀπρίλιος 1901.

Ἄν σὰν μητέρα σου ἡ γῆ
ἀγκαλιασμένη σ' ἔχη,
ἡ ἀψίχα ψυχὴ σου τρέχει
εἰς τὸν οὐρανὸ ψηλά.

Μὲ τὰ φτερά της φεύγει
ἐπάνω ἀπὸ τὴν πλάσι
εἰς τοῦ Ἀπλαστοῦ νὰ φθάσῃ
τὴν ἀπειρὴ ἀγκαλιά.

Καὶ τώρα ἡ ἀγνή ψυχὴ σου
τὸ δρόμο ἀκλουθαί
ἐκεῖ ψηλά νὰ πάῃ
καὶ αὐτὴ ν' ἀναπαυθῆ

Στὰ οὐράνια πλάτη τοῦ ἀγγελοῦ
ὀλόφτεροι πετοῦνε,
παύουν καὶ τραγουδοῦνε,
μαζὶ περὶ καὶ αὐτῆ.

ΓΙΑ ΚΩΒΑΛΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Συνδικίων τῆς Ἀνατολῆς. Οὗτοι, ῥεῖς τὸν ἀσθμὸς, ἐξελθόντο ἐτησίως καὶ ἐδικάζον πᾶσαν ἀστικὴν διαφοράν πᾶσαν ἀστικὴν διαφοράν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 30 δουκάτων, ἐνὸς δὲ καὶ καταρτιστέμετα καὶ ἐδύρονο- μιζὰς ῥαξίεις. Αἱ ἀπορρασεις αὐτῶν ἐπεσεῖδλλοντο πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐν ἡσάν ὑποῖμορροι, κατέπι- πτον ὀριστικῶς, κατὰ τὰς ἀπὸ 11 Ἀπρ. 1607, 22 Ἀπρ. 1651 καὶ 29 Δ)βρ. 1687 διατάξεις τῶν Ἰνκουϊ- ζητόρων).—Πρωτοδικῆς || —Γ. σό- πτρα ντάιν νράτι (ἱτ. G. sopra danti dati). (Ἀρχὴ ἐπὶ Ἐλευτορ. ἐγκυβερθεῖσα διαταγῆ τῆς Διοικη- σεως Ζακ. ἀπὸ 8 Μαΐου 1708. Οἱ- τοι, ῥεῖς τὸν ἀσθμὸν, ἐξελθόντο ἐτησίως καὶ ἐδικάζον ὑποθεσεις ἐπὶ προξενουμένων ζημιῶν αἱ δὲ ἀπορρα- σεῖς αὐτῶν ἐπεσεῖδλλοντο πρὸς τὴν διοίκησιν. Ἐνεδύοντο μελανά μετὰ ἐσωτερικοῦ φορέματος καὶ περικυνημί- δων, ὡς οἱ ἄλλοι δικασταί).—Δικασ- σταί ἐπὶ προξενουμένων ζημιῶν.

— Γκιουστίνιάνη* (ἱτ. Giustiniiani) = Οἰκ. ἐν Ζακ. (1672).
 — Γκιουστίνιος (ἱτ. giustissimo) = Δικαιότατος, ἀμερόλη- πτος, ἀκαρίβης.
 — Γκιουσττιοῖοι* καὶ Γκιουσττιοῖοι (ἱτ. Giustisiani) = Δημόσιοι Ζημισταί ἀγορανομοί. (Ἀρχὴ ἐπὶ Ἐλευτορ. ἐν Ζακ. ἡν ἀπετέλουν ῥεῖς μὲν τοιοῦτοι διὰ τὴν πάλιν, ἐκλεγόμενοι ἀνά τετρα- μνησίαν, κατὰ τὴν ἀπὸ 15 Αὐγ. 1769 διαταγὴν τοῦ Γεν. Προβλε- πτοῦ, εἰς δὲ διὰ τὸ πρότερον κα- τὰ τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου 1698 δια- ταγὴν τῆς Διοικήσεως. Οὗτοι εἶ- χον δικαιοῦμα ἵνα ἰ καθορίζωσι τὴν τιμὴν τοῦ οἴκου, κρέατος, ὑθῶν καὶ ἄλλων ῥοφήων καὶ νά σπα- γίλωσι τὰ μέτρα καὶ καὶ τὰ στα- θμά. Ἡ ἐγκυβερθεῖσα τῆς Ἀρχῆς ταύτης ἐγένετο τῆ, λ. 19 Μαΐου 1499.)
 — Γκιουῖστος (ἱτ. giustos) = Δίκαιος, ἀκαρίβης καὶ ἐπίρ. δικαί- ως, ἀκαρίβης. || — Τὰ πρὸ αἰνε γκιουῖστα = ἡ πλάστηξ ἱε- κλωνῶς ἔχει. || — Γκιουῖστο καὶ γκιουῖστο = Φρ. ἐπὶ ἀγκυρακῆ- σεως.
 — Γκιουστόστον = Οἰκ. ἐξ Ἰ- ταλίας ἐν Ζακ. σύγγραφος.
 — Γκιουῖστρος (ὁ) = Εἶδος παιγνίου, καθ' ὃ, ριπτομένου λιθαρῖ- ου ἐπὶ λιθοστρώτου, γίνεταί Γ ὅτων τὸ λιθάρειον εὐρεθῆ ἐπὶ γρημμῆς, ἐ- νόουσης τοῦς λίθους (πλάκας) τοῦ λι-θοστρώτου. Τότε δὲ καὶ γάναει ὁ παίξων.
 — Γκιουόδην* (ἱτ. Girolidi) = Οἰκ. καθολ. ἐν Ζακ. τῆν ΙΗ. ἑ- κατ.
 — Γκιόονα (1679) = Τοπ. ἐν τῆ περ. γ. Κατωστραίου.
 — Γκιταραῖκος Ν. = Εἶς τῶν Νομαρχῶν Ζακ. ἀπὸ 2)δίου 1881— Φεβρ. 1882 καὶ πάλιν κατ' Αὐγ. τοῦ 1896.
 — Γκιφόδρου = Τοπ. ἐν τῆ περ.

Ζ, Βολυμῶν Ἄνω.
 — Γκ. ὦνη = Οἰκ. ἐν Ζακ.
 — Γκιώνης (ὁ) (Πιτηνῶν) = Βύζας.
 — Γ(κ)λαδάς = Οἰκ. ἐν Ζακ. ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ΙΗ. ἑκατον- ταετ.
 — Γκλιδά (ῆ) καὶ Γκλιδι (τό) = Μικρὸς βόστροχος ἐκ κεφαλῆς γυν.
 — Γκλόρια (ῆ) (ἱτ. Gloria) = Τελετὴ τῆς πρώτης Ἀναστάσεως, κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ Μ, Σαββά- του ἐν τῷ ν. τῆς Μητροπόλεως, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἐπιτα- γίου ὑχουσα ἱστορικὸν ἀπὸ τῆς ἐ- ποχῆς τῶν Ἐλευτῶν χαρρατῆρα.
 Ἡ τελετὴ δηλονότι αὕτη ἐτε- λαίτο ἐπισήμως ἐν τῷ ν. τῆς λα- τινικῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν πρωί- αν τοῦ Μ. Σαββάτου, ἐπὶ Ἐλευτῶν. Καθ' ὀρισμένην στιγμὴν ἀποσπρό- μνοι οἱ ἐν τάξει μελονημονοῦντες ὅπισθα τοῦ σκευοφυλακείου ἐξεδύοντο τὰς πενήμους αὐτῶν περιβολὰς καὶ ἐνεδύοντο ἐρυθροῦ χρώματος τριζύ- τας ἐπιστρεφόντες εἰτὰ εἰς ναόν. Ο ἱερεὺς ἀνεσθῶναι τότε τὸ α Gloria in excelsis Deo (Ἀόξα ἐν ὕψιστοις Θεῷ) οἱ δὲ κώδωνες, οἵτινες ἔκρου- ον χαρμονῶνας, δισοὶ πρὸ ταύτης ἀπηγορεύετο ἡ χρῆσις αὐτῶν ἀπὸ τῆς μεσημέριος τῆς Μ. Πέμπτη, κα- θὼς καὶ σήμερον, ἐκρότον τὰ τη- λαβόλα καὶ ἐπρεθε τὸ Κομμάτι. (Ἐφ. λ.) (Πβθλ. καὶ Φ. Καρρερ α' Η ἐδδογὰς τῶν Παθῶν ἐν Ζακύν- θω) Ζακύνθιον Ἠμερολόγιον

1891 ὑπὸ Γ. Δ. Λογοθέτου
 — Γκλώστρης (ὁ) (Ἐργ.) = Κλωστή-(ῆρος).
 — Γκοῶδρ* (Gosar) = Οἰκὸν καθολικὴ ἐν Ζακ. τῆ ΙΖΙ ἑκατον- ταετ.
 — Γκόμπτα* (Gobha) = Οἰκ. καθολικὴ ἐν Ζακ. (1815).
 — Γκόνι = (Ἐφ. λ. 1866 ν1).
 — Γκονφόλγια (ῆ τοῦ) = Τοπ. ἐν τῆ περ. γ. χωρ. Δαχκαθολικῶν (1678).
 — Γκορίλα ἢ Κορίλα = Πτη- νὸν διαθετικὸν ἐμφανιζόμενον ἐν Ζακ. κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνωίσεως, με- κρύταρον, χροῖμ. λευκοφαίου, με- γέθους διακρίσιον χηνῆς, τὰς τῶν παρυῶρων σγλισποδῶν (Grallatores), εἶδους ἐρωδίου.
 — Γκοτσαντινῆς* Φορητὸ- κος = Σπουδάζας ἐν τῷ Ἐβδ. τῆς Ράμης Ἰννασιῶ τοῦ Ἀγ. Ἀθναζ- σίου ἐγένετο κανονικὸς ἐν τῆ νήσῳ Κρήτῃ καὶ τέλος ἐψηφίσθη ἐπίσκο- πος Κεφαλλ. — Ζακ. τῆ 22 Μαρτίου 1654. Ἀπεθ. ἐν Κεφαλλ. τῆ 6 Φεβρ. 1675.
 — Γκουόγκης* Ἰωσήφ = Δε- τῆος ἱερέως ἐκ Χίου τῷ 1652. (Σ) (Υφ. λ.)
 — Ἀδέσταργας = Οἰκ. πρὸς θολικὴ ἐν Ζακ. (1813).
 — Γκουαρινιάνη* = Οἰκ. καθο- λικὴ ἐν Ζακ. (1814).
 — Γκουαρινιάνοι = (Ἐφ. λ. Ἀγροφύλακες)
 — Γκουδαίου* Οἰκ. καθολικὴ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ἐγγράματα καὶ Δημοσιεύσεις

La Nobile Famiglia Pozzo di Borgo e il monumento eretto a Zante nel 1899. Καλλιτεχνικώτατα ἐν ταῖς τυπο-λιθογραφείαις τοῦ ἐν Ἑνετίᾳ ἱππ. *P. Viscentini* ἐκτυπωθὲν ἐξεδόθη καὶ ἐλάβομεν βιβλίον ἐκ σελ. 59 καὶ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τῆς οὐκ, ἐν φ, προτασσομένων τῶν εἰκόων τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μνημείου τῶν *Pozzo di Borgo* καὶ τῶν δύο στεμμάτων τοῦ εὐγ. τούτου οἴκου, ἐκτιθενται λεπτομερῶς καὶ καλλιπῶς ἱστορικαὶ σημειώσεις περὶ τῆς νήσου Κορσικῆς, τοῦ οἴκου *Pozzo di Borgo*, τοῦ κατὰ ὕψος τοῦ 1899 ἐν τῷ νεκροταφείῳ Ζακύνθου ἐγερεθέντος μνημείου, εἰ ὑπὸ τῶν κ. κ. ἀγγ. Νέγρη καὶ Ν. Μινώτου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκείνῃ ἐκφωνηθέντες ἐπιμνημόσυνοι, ἢ πρὸς τὸν κ. Νέγρη ἐπιστολὴ τοῦ τελευτηθέντος καθηγ. μας κ. Μ. Μαρτζώκη, παρ' οὗ ἐζητήθη ὁ ἐκφωνηθεὶς αὐτοσχέδιος λόγος καὶ ἄρθρα τῶν ἑφημ. «Πατριώτου», «Μουσῶν», «Θάρρους», «Ἐλπίδας», «*Gazzetta degli artisti*» καὶ «*La Difesa*».

— **Μαρία Π. Παπαδάτου.** Ἐνκομψοῦ τεύχει, τύποις Ν. Σ. Καψοκεφάλου, ἐκ σελ. 17 ἐδημοσιεύθησαν τὰ κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς πολιτικᾶ αὐτοῦ καὶ ἀλήστου μνήμης διδασκαλίσης Μαρίας Π. Παπαδάτου, ἣς ὁ θάνατος αἰσθητότερος ὁσημέραι καθίσταται εἰς τε τὴν ἀπαρηγόρητον οἰκογένειάν της καὶ παρὰ τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ, ἕπερ τοσοῦτον λαμπρῶς διηύθυνεν. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιλαμβάνονται πρόλογος τῆς πενθούσης οἰκογενείας, αἱ προσφωνήσεις, ὁ ἐπικήδειος τοῦ κ. Κολοκοτσᾶ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐγγχωρίου τύπου γραφέντα.

— **Παναθηναϊα.** Τὸ τελευταῖον 15 φύλλον τῶν «Παναθηναίων» περιέχει, ἐκτὸς τοῦ πλούτου τῶν εἰκόνων του, ἄρθρα καὶ ποιήματα τῶν κ. κ. Ἄ. Ἀραβαντινοῦ, Ὁ ἰατρός τῶν ἀρχαίων κωμικῶν καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους, — Λ. Πορφύρα. Ἐ' ἀκρογιάλι. — Ἄγγ. Φιλανθρωπινῶ, Ἐρρ. Ἐρβίγγ. — Ν. Ι. Λάσκαρη Νά μὲ ζῆλῆς. — Χ. Δ. Κάρμεν Σίλβα. — Α. τ. Τσίχωφ. Ὁ Μαῦρος Μοναχός. — Α. Π. Κ. Θέατρον κτλ.

— **Μουσεῖον.** Ἐλάβομεν καὶ τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέυτου συναδέλφου κ. Ἰω. Χρυσανθοπούλου ἐκδιδόμενου ἐν Ἀθήναις ἀξιοσυστάτου περιοδικοῦ «Μουσείου» πλούσιον εἰς ὕλην.

— **Ἴρις Ἀθηνῶν.** Τὸ λαμπρὸν τοῦτο περιοδικὸν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ εὐπαιδέυτου φίλου κ. Κ. Φ. Κλάδου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Δ' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἔτος. Εὐχόμεθα ἀπρόσκοπτον τὴν σταδιοδρομίαν.

— **Μικρὰ Ἐφημερίς.** Ἡ πρό τινας, ἐνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς της, τὴν ἐκδοσὴν τῆς διακοσμητικῆς ἀγαπητῆς ἐν Λαρίσσει συναδέλφου «Μικρᾶ», ἢ μικροτέρου τῶν τῆς ὑψηλίου, ἐπαναλαμβάνει ταύτην ἀπὸ τῆς 10ης ἀρχαμένου. Εἰς τὴν παλαιάν συναδέλφον εὐχόμεθα ἀπρόσκοπτον ἐν τῷ μέλλοντι πορεύειν.

— **Ἀνακριθείας διόρθωσις.** Ὁ *Paul Heyse* εἶνε γερμανὸς καὶ οὐχὶ γάλλος, ὡς ἐκ παραδρομῆς ἐγράφη εἰς τὸ προπαρελ. φύλλον τῶν «Μουσῶν».

ΔΙΑΦΟΡΑ

— **Τὸ ψήφισμα τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης.** Γεγονὸς ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας συνετελέσθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ἡρωικῇ μεγαλονήσῳ Κρήτῃ. Μία θελήσει καὶ ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ἡ πρώτη Βουλὴ τῆς αὐτονομοῦ νήσου, κηρύσσει τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἐκείνου τῆς μάρτυρος χώρας μία ἠκούσθη καὶ ἀκούεται φωνὴ χρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἡ φωνὴ τῆς Ἐνώσεως. Τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἐροντοῦσι τηλεβόλα καὶ ὅπλα πολεμικὰ, τὴν φορὰν ταύτην δὲν πίπτουσι ἐκατόμβαι, δὲν βάπτεται δι' αἱμάτων ἡ γῆ ἐκείνη, δὲν μεταβάλλονται εἰς ἐρείπια καὶ τέφραν αἱ πόλεις της· ἀλλ' ἐκ τῶν ἡρωικῶν ὀστέων τῶν ἀνὰ τὴν μεγαλομάρτυρα νήσον κατεσπαρμένων μία ἀνυψοῦται ἐθνικὴ εὐχὴ, τὰς ἐλπίδας πάντων πληροῦσα, καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη εἶνε τὸ ψήφισμα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἐλευθέρως πλέον διακηρυγτοῦσης τὸν προαιώνιον πόθον τοῦ πολυπαθοῦς λαοῦ, τὴν ἐνωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄξιος ἀναδειχθεὶς ὁ Κρητικὸς λαὸς τῆς δωρηθείσης αὐτῷ αὐτονομίας καὶ ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔργου φιλοτίμως καὶ νουεχῶς ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ἀγωνισθεὶς, ἐκφράζει ἤδη τὴν ἐλευθέρην θέλησιν αὐτοῦ καὶ ταύτην ἐντέλλεται τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἵνα ἀνακοινώσῃ πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις. Καὶ ἡ μήτηρ Ἑλλάς ἀγαλλομένη ἐπὶ τῷ εὐοίῳ τούτῳ ἀγγέλματι τῆς αἰτήσεως δικαιώματος φυσικοῦ τῶν τέκνων αὐτῆς, πέποιθεν ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις, αἱ προδιαγράψασαι τὸ πέραν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, εὐήκοον τείνουσι τὸ οὖς πρὸς τὴν νόμιμον ταύτην αἴτησιν τοῦ ἥρωος λαοῦ θέλουσι γνωρίσει αὐτῷ, ὅτι δὲν ἀφίσταται ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἐνσαρκωθεὶς αὐτῶν πόθος θέλει στεφανωθῆ ἀναγνωριζομένης καὶ παρ' αὐτῶν τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ἐλεύθεροι πλέον οὗτοι θέλουσι διακηρύξει μίαν ἔτι φορὰν ἀνὰ τὸν κόσμον, ὅτι λαοὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ πίστεως μαχόμενοι θῆκτον ἢ βράδιον εὐδοκίμουσιν.

— Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐξέλεγε παμφηρεῖ ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος Ἰωακείμ ὁ Γ'.

— **Ἐπέτειος ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως.** Τὴν παρελθ. Τρίτην συνεπληρώθη ἡ 448ῃ ἐπέτειος τῆς ἐν ἔτει 1453 Μαΐου 29 ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁραιοτάτον καὶ σχετικὸν τῇ περιστάσει ἄρθρον ἐδημοσίευσεν ἡ μικρὰ μὲν τὸ δέμας, ἀλλ' ἐξάίρετος καὶ φίλη συνάδελφος «Ἐλεγχος».

— **Ἑορτὴ Ἀγίας Δωρεᾶς.** Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐωρτάσθη χθὲς ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἰταλικῆς παροικίας ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας Δωρεᾶς. Τὸ ἐσπέρως ἐφωταγωγηθῆ πολυτελῶς ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνεκρούσθη ἐν τῇ πλατείᾳ Σπλωσῶν καὶ ἐκάθησαν διάφορα πυροτεχνήματα. Εὐχῆς ἔργον ἔχῃτο, ἐν καὶ πάλιν καθιεθεῖτο ἡ ἐορτὴ 25ῆς τῆς ἀνεκρούσεως τῆς Ἑορτῆς.

μνοπρεπής λιτανεία τοῦ Ἀγίου Σώματος, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἑορτὴν.

— **Ἀναθηματικὴ στήλη ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ.** Προκειμένου ν' ἀνεγερθῇ ἐν τῇ πόλει μας ἀναθηματικὴ στήλη ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀδελφῶν καὶ συμπολιτῶν ἡμῶν, ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Δ. Πλαίσας, ὁ τὰ ἔθνοπρεπῆ Αὐτοῦ φρονήματα κατὰ δὴλα ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ λόγοις καὶ πράξει καθιστῶν, ὡς πρώτην ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου προσφορὰν ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον δρχ. 10. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐθνικώτατος καὶ τῆς προόδου ζηλωτῆς Δήμαρχος ἡμῶν ἀξιοτ. κ. Ἀ. Μαρκοῦ εὐθὺς ἀμέσως προσέφερον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δρχ. 25. Ἐπίσης καὶ ἡ συνάδελφος «**Τόπος**» ἀνοίξασα στήλην ἐράνων, κατέθεσε πρὸς τοῦτο πρώτη δρχ. 5.

— **Διάσωδις ἱστορικοῦ ναοῦ.** Ἰπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν Δημάρχου κ. Ἀντ. Δ. Μαρκοῦ ἀνετέθη εἰς πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Μάνεση, Δ. Καλοδοῦκα, Ἀρ. Δεσύλλα, Γ. Φραγκοῦλη καὶ Δ. Κόμη, ἡ φροντίς τῆς συλλογῆς ἐράνων ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς θέσιν Ψῆλωμα καταρρεύσαντος ναοῦ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τῶν Λατίνων, ἐν ᾧ, ὡς γνωστὸν, συνήρχοντο καὶ ὠρρίζοντο οἱ Φιλικοί, καὶ ἵπου εἶχε ταφῆ ἡ μήτηρ τοῦ Θ. Κολοκατρώνου.

— **Ἀρραβῶνες.** Δύο εὐχαλεῖς βλαστοὶ ἐντίμων καὶ ἐγκρίτων παρ' ἡμῖν οικογενειῶν ἀντήλλαξαν κατ' αὐτὰς τὸν δακτύλιον τοῦ ἀρραβῶνος, ὁ τύπος ἀρετῆς καὶ εὐγενείας συμπολίτης μας καὶ ἐκλεκτὸς φίλος κ. Νίκος Δ. Καρβελλᾶς, κτηματίας, μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης καὶ χαριτοβρύτου δεσποσύνης Λιζούλας Α. Μερκάτη. Ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ καὶ εὐδαίμων γεγονότι συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας ταῖς ἀξιοτ. οικογενείαις τῶν μνηστευθέντων, εὐχόμεθα τοῖς τελευταίοις ταχεῖαν καὶ ἀνόσπартον τὴν διὰ τοῦ Ἰμναίου ἔνωσιν.

— **Ἐξετάσεις.** Μετὰ λίαν ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Γ. Διευθύνσει τῆς Ἰον. Τραπεζῆς Limited, ἐγένετο δεκτὸς ὡς ὑπάλληλος αὐτῆς ὁ εὐπαίδευτος καὶ ἀρίστως μεμόρφωμένος συμπολίτης μας κ. Χρ. Σεργ. Μπαχώμης. Εἰλικρινῶς συγχαίρομεν τὸν λαμπρὸν φίλον, καθὼς καὶ τὸν ἐντίμον πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ.

— **Προπλάσματα Σολωμοῦ.** Ἡ Ἐπιτροπὴ Σολωμοῦ ἐκ τῶν δύο σταλέντων ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κ. Βρούτου προπλάσμάτων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Σολωμοῦ ἐξελέξατο τὸ ἕτερον, καθ' ὃ ὁ Ποιητῆς παρίσταται ἐν στάσει ἀπαγγελίας.

— **Σεισμοὶ ἐν Σακύνθῳ.** Κατὰ τοὺς μῆνας Μαρτίου, Ἀπρίλιου καὶ Μαΐου (ν) ἐγένοντο οἱ ἐξῆς σεισμοὶ — (Μαρτίου 3—ὥρα 5,30') Παλματίας 3 Κ. μετὰ ἐλαχίστου βρόμου.—(7,—ὥρα 13,20') Ἐπίσης.—(8,—ὥρα 9,45') Ὁμοίως.—(8,—ὥρα 13,5') Ὁμοίως, Μεγίστη ἐντάσις αὐτοῦ κατὰ τὴ τρίτην τέταρτον, διὰ ἀρχ. 18'. Διευθ. ΝΔ—ΒΑ.—(9.—ὥρα 13,20') Παλματίας 3 Κ.—(9,—ὥρα 21,48') Ἐπίσης, διὰ ἀρχ. 4'. Διευθ. Ν—Β.—(9—ὥρα 22,3') Παλματίας 3 Κ.—(9—ὥρα 22,20') Ὁμοίως. Διὰ ἀρχ. 11'. Διευθ. Ν—Β.—(10.—ὥρα 5,50') Παλματίας 3 Κ.—(16.—ὥρα 23,32') Ὁμοίως.—(16.—ὥρα 23,50') Ὁμοίως μετὰ

προηγούμεν. παρατεταμ. βρόμου, ὁμοίου πρὸς ἐμμέλαν τρέχουσαν. Διὰ ἀρχ. 4'. Διευθ Ν—Β.—(20,—ὥρα 14,11') Παλμ. 3 Κ.—(23,—ὥρα 5,45') Ὁμοίως. Διευθ. ΝΔ—ΒΑ.—(27,—ὥρα 16') Ὁμοίως.— Διευθ. Α—Δ.—(28,—ὥρα 10,30') Ὁμοίως.—(29,—ὥρα 0,32') Ὁμοίως.—(Ἀπριλίου 9, ὥρα 23.45') Παλμὶ 3 Κ.—(30,—ὥρα 5,30') Ὁμοίως.—(Μαΐου 3,—ὥρα 2,6') Ὁμοίως μετὰ βρόμου. Διὰ ἀρχ. 5'.—(3,—ὥρα 3,7') Παλμ. 3 Κ.—(3,—ὥρα 13,20') Ὁμοίως.—(4,—ὥρα 7,25') Ὁμοίως.—(28,—ὥρα 11,20') Ὁμοίως.—(28,—ὥρα 12,5') Ὁμοίως. Διὰ ἀρχ. 3'—καὶ (28,—ὥρα 12,16') Παλμ. 3 Κ.—Ἐν δὲ σεισμοί, κατὰ τὸ ἀνωτέρω τρίμηνον, 25.

— **Ἀναχωρήσεις καὶ Ἀφίξεις.** Προπεμπόμενος ὑπὸ τῶν εὐχῶν τῶν συμπολιτῶν μας, ἀνεχώρησε τῇ 19ῃ λῆξ. μηνὸς ἡ Α. Ἰ. ὁ Ἀρχιδουξ τῆς Αὐστρίας Λουδοβίκος Σαλβατῶρ, ὅστις ἐπὶ ἐξάμηνον διατρίψας ἐνταῦθα καὶ περὶ τὴν συλλογὴν ὕλης πρὸς περιγραφὴν τῆς νήσου Ζηκύνθου ἀσχοληθείς, ἀρκετὰ παρέσχε δείγματα τῆς ἀκρας εὐγενείας καὶ γενναιότητος Αὐτοῦ. Ἡ Α. Ἰ. διὰ λίαν ἀβροεποῦς ἐπιστολῆς Της, ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας Της πρὸς τοὺς Ζακυνθίους καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι εὐγνώμονα βέλει τηρήσει τὴν ἀνάμνησιν τῆς εὐγενείας καὶ ἀγαθότητος Αὐτῆς.

— Μετὰ βραχεῖαν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν, ἐπανῆλθεν οικογενειακῶς ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ τέως Βουλευτῆς καὶ Δήμαρχος κ. Ἀναστ. Ε. Λούντζης.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ συμπαθὴς φίλος καὶ ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Διον. Διβαθινός, μετὰ τοῦ γαμβροῦ του κ. Ἀλφρ. Μίργκαν, ἀξιοσυστάτου ἐπιδιορθωτοῦ κλειδοκυμβάλων.

— Ἀφίκοντο ἡ ἐρίτιμος Κ.α Σοφία Α. Ρώμα καὶ οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι κ. κ. Νικ. Ι. Φιλιππόπουλος ἐκ Πατρῶν καὶ Ἀνδρ. Α. Ρώσσης ἐξ Ἀθηνῶν.

— **Ἀρρεναγωγεῖον Δημ. Μωρέττη.** Τὸ ἀριστον καὶ πεφημισμένον ἀρρεναγωγεῖον ἡ «Ἀθηνᾶ» τοῦ σεβ. διδασκάλου κ. Δημ. Μωρέττη μετεκομίσθη ἐσχάτως ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ἀναλήψεως.

† **Θάνατοι.** Γόνας μίση τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀριστοκρατικῶν τῆς νήσου μας οικογενειῶν ὑπερέξηκοντούτης κατέλιπε τὸν βίον ὁ Ἀλέξανδρος Δε-Ρώσσης, πητὴρ ἐντίμων τέκνων, ἀναστηθέντων κατὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ παράδειγμα καὶ μεγάλως ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ἐκτιμωμένων. Ὁ μεταστάς ἐγένετο πρότυπον οικογενειάρχου, χριστιανοῦ καὶ φιλονόμου πολίτου, ὡς συμβεβημένος δὲ ἐπέδειξε χαρακτηριστὴ ἀκέραιον καὶ ἀκηλίδωτον καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Συμμεριζόμεθα τὴν ὀδύνην τῆς πενθούσης οικογενείας τοῦ θανόντος ἀλθρομονήτου φίλου, εἴ τις καὶ εὐχόμεθα αἰώνιαν τὴν μνήμη.

— Συλλυπούμεθα ὀλοφύχως τὸν ἐντίμον συμπολίτην ἡμῶν καὶ Νομάρχην Παρνασσίδος κ. Παναγ. Μπαμπάκον ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ υἱοῦ του Σπυριδωνοῦ. Τὰ αὐτὰ συλλυπητήρια ἐκφράζομεν καὶ πρὸς τὴν ἀξιοτ. καὶ πολυσχιδῆ τῶν Μπαμπάκων οικογένειαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΤΥΠΟΙΣ Ν. Σ. ΚΑΤΟΚΕΦΑΛΟΙ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ